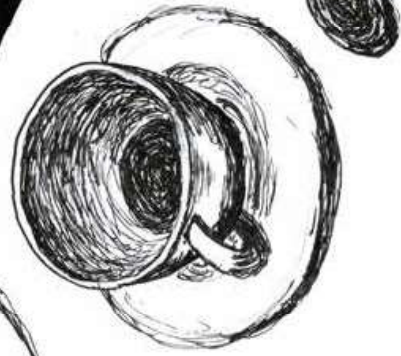

TIL MINE FORÆLDRE

jeg blev ikke det, i ventede -
jeg blev alt det, i havde frygtet -
i lod mig vokse op
næret ved jeres afsavn.
i opdrog mig med skjulte taarer -
opdrog mig
til at leve jeres liv - fortsatte det -
skal jeg sige:
saadan levede i; i gjorde ret -
altsaa er det godt at leve saadan.
skal jeg?
eller skal jeg dræbe haabet i jer?
fortælle jer, at jeg ikke blev som i -
at min verden er en anden end jeres,
min glæde,

min smerte en anden end jeres -
vil i tro paa min tak til jer?
paa min tak til livet?
eller vil i sige:
han flk alt,
han tog alt af os,
og giver os intet tilbage,
andet end sorg og skuffelse.
jeg ved, i har ret, naar i siger det.
jeg tror, jeg har ret, naar jeg gaar til
mit eget land.
men jeg gaar tøvende -
jeg gaar langsomt og tungt -
men jeg tror, jeg skal gaa.

